34

tet ꝯuertere illas de ĩpossibili sicut ꝯuertunt̃ sue eq̇pollẽtes de necessario ¶ Ad q̇ntum dr̃ ꝙ modus nõ vnitur cũ dicto inediãte verbo inquãtũ est modus. sed solũ inquãtuꝫ noĩalit̃ significat̃. Jdõ modus in rõe modi nõ est in potẽtia ad copulã vnientẽ. ꝫ est p̃dicatũ formale respectu cõpositionis dicti.

Et sciendum quod

vnusq̇sq; mod⁹ ⁊c̃ ¶ Postq̃ʒ autor supius determiauit de ꝓpositione modali q̃ntum ad substantiã eius. Hic cõsequent̃ vult determĩare de suis passiõibꝫ scꝫ de eq̇pollentia ⁊ oppositiõe Et q² eq̇pollẽtia ⁊ oppositiões ꝓpositionũ modaliũ facilit̃ cognosci nõ possunt nisi p̃cognoscat̃ multiplicitas modaliũ ꝓpositionũ. Jdeo anq̃ã de istis passiõibus determinat. p̃mo ostendit qualiter ille ꝓpositiões pñt multiplicari ẽm quẽlibet modũ. ¶ Sciendũ primo ꝙ in ꝓpositione modali duplex est cõpositio. Prima est cõpositio ꝑciũ dicti inter se. Secũda est cõpositio dicti cũ modo q̇ est p̃ncipalis copula in ip̃a. ⁊ q² q̃litas ꝓpositiõis scꝫ affirmatio et negatio sibi attribuunt̃ ex ꝑte cõpositiõis. Jdõ ꝓpositio modalis p̃t dici duplicit̃ affirmatiua ⁊ negatiua. scꝫ tã ex ꝑte dicti quã ex ꝑte modi. Jlla aũt in q̃ negat̃ modus est simplicit̃ negatiua modalis ⁊ formalit̃. Sed illa in q̃ solũ negat̃ cõpositio dicti nõ est simplicit̃ negatiua. Sꝫ vt dicit arestotiles p̃mo priorũ hꝫ negatiuã figuram ⁊ p̃t dici negatiua de dicto. ¶ Sciẽdũ scd̃o ꝙ ẽm istũ modũ possibile penes variationẽ affirmatiõis et negationis pñt fieri q̃tuor ꝓpões modales. Prima est affirmatiua tã de dcõ quã de mõ vt possibile ẽ esse. Scd̃a est negatiua de vtroq;. vt nõ possibile ẽ nõ esse. Tertia est negatiua de dicto tm̃ vt possibile est nõ esse. ¶ Quarta est negatiua de mõ solũ vt non possibile est esse Et silr̃ formari pñt q̃tuor ꝓpões modales ẽm quẽlibet alioꝝ modoꝝ. ⁊ sic ĩ toto pñt multiplicari ꝙ erũt sedecim ꝓposiciones ẽm q̃tuor modos p̃dictos. Vñ q̃tuor p̃dicte ꝓpões ꝑ q̃tuor vocales designant̃. Per a. designat̃ affirmatiua de dicto et mõ simul. et ꝑ v. designat̃ negatiua de vtroq;. et ꝑ .e. negatiua tm̃ de dicto Et ꝑ J negatiua de mõ tantũ. Juxta illũ versum. E dictũ negat J. q̃ʒ modũ A nil ꝫ v totũ Ex q̃ patꝫ q̃uõ q̃litas sumit̃ in modalibꝫ ¶ Sciendũ tercio ꝙ in ꝓpositiõibꝫ modalibꝫ triplicit̃ attendit̃ q̃ntitas. Primo ex ꝑte dicti qd̃ est subiectũ tocius ꝓpositiõis Scd̃o mõ ex ꝑte subiecti dicti. Tertio mõ ex ꝑte modi Vñ ex ꝑte dicti oẽs modales sũt singulares q² in ip̃is dictũ accipit̃ singularit̃ pro vno solo supposito dicti Ex defectu vni⁹ vocis ĩposite ad significandũ ipsuꝫ. Sed ex ꝑte subiecti dicti pñt esse v̄les ꝑticulares indefinite ⁊ singulares ẽm ꝙ tale subiectũ tenet̃ vniuersalit̃ ꝑticularit̃ indefinite vel singularit̃. Ex ꝑte vero modi alique sunt v̄les sicut sunt ille de neccãrio ⁊ ĩpossibili. Alique sũt ꝑticulares sicut sũt de cõtingenti et possibili. Sꝫ nulle sunt indefinite vel singulares. Et ꝑ hoc patꝫ multiplicatio ⁊ variatio quãtitatis modaliũ. ¶ Sciendũ q̃rto ꝙ quãtitas modalis sũpta ex ꝑte modi nõ est quãtitas suppositorũ. ꝫ tꝑm q̃ quãtitas est mẽsura acceptiõis copule respectu tꝑis ẽm ãpliationẽ modi. Sic quãtitas suppositoꝝ est mensura acceptionis subiecti respectu suoꝝ suppositoꝝ Unde modales de necessario et ĩpossibili dicunt̃ v̄les eo ꝙ necessario ãpliat ad omne tẽpus affirmatiẽ. sicut omnis distribuit v̄liter ⁊ affirmatiẽ. Et ĩpossibile ãpliat ad omne tẽp⁹ negatiẽ. sicut nullus distribuit v̄liter ⁊ negatiue. Et ille de possibili contingenti sunt ꝑticulares q² vtraq; ampliat ꝑticularit̃ ⁊ affirmatiue. q² solum ampliant ad p̃sens et ad futurũ ⁊ se habẽt sicut illud signũ qui

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-220/0067
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG